

International
Labour
Office

Σύσταση

για το **HIV και AIDS**

και τον κόσμο της εργασίας, 2010 (No.200)

Σύσταση 200

Συστάσεις που αφορούν το HIV/AIDS και τον κόσμο της εργασίας

Το γενικό συμβούλιο της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας,

Έχοντας έρθει σε συνεδρίαση στην Γενεύη υπό την διοίκηση του διεθνούς γραφείου εργασίας και έχοντας συγκεντρωθεί στην 99η συνάντησή του, και

Επισημαίνοντας ότι ο HIV και το AIDS έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην κοινωνία και την οικονομία, στον εργασιακό κόσμο, σε επίσημους και ανεπίσημους τομείς, στους εργαζόμενους, τις οικογένειες και τα προστατευόμενα μέλη τους, στους οργανισμούς των εργαζομένων και των εργοδοτών και στις δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις, και υπονομεύουν τα κατορθώματα της αξιοπρεπούς δουλειάς και την ανάπτυξη, και

Επιβεβαιώνοντας τη σημαντικότητα του ρόλου της διεθνούς οργάνωσης εργασίας στην αντιμετώπιση του HIV και του AIDS στο εργασιακό κόσμο και την ανάγκη να εντείνει ο οργανισμός τις προσπάθειες για κοινωνική δικαιοσύνη και για την καταπολέμηση των διακρίσεων και του στιγματισμού που σχετίζεται με τον HIV και το AIDS, σε όλο το φάσμα των εργασιών και των οδηγιών του, και

Υπενθυμίζοντας τη σημαντικότητα του να μειώσουμε την ανεπίσημη οικονομία με το να επιτύχουμε την παρατεταμένη ανάπτυξη και την αξιοπρεπή εργασία, ώστε να κινητοποιηθεί καλύτερα ο εργασιακός κόσμος όσο αφορά τον HIV και το AIDS, και

Επισημαίνοντας ότι τα υψηλά επίπεδα της κοινωνικής και οικονομικής ανισότητας, η έλλειψη ενημέρωσης και συνείδησης, η έλλειψη της διακριτικότητας, η ανεπαρκής πρόσβαση και έλλειψη συνέπειας στην θεραπεία, αυξάνουν το ρίσκο της μετάδοσης του HIV, την ηθικολογία, τον αριθμό των παιδιών που έχουν χάσει έναν ή και τους δύο φυσικούς τους γονείς και τον αριθμό των εργαζομένων που απασχολούνται με μαύρη εργασία, και

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η φτώχεια, η κοινωνική και οικονομική ανισότητα και η ανεργία αυξάνουν το ρίσκο της έλλειψης πρόσβασης στην πρόληψη, τη θεραπεία, τη φροντίδα και την υποστήριξη, και κατ' επέκταση αυξάνοντας το ρίσκο της μετάδοσης, και

Επισημαίνοντας ότι το στίγμα, οι διακρίσεις και η απειλή της απώλειας εργασίας που αντιμετωπίζουν τα άτομα με HIV/ AIDS είναι εμπόδια στο να μάθουμε την

οροθετικότητα κάποιου, αυξάνοντας έτσι την ευπάθεια των εργαζομένων προς τον HIV και υπονομεύοντας τα κοινωνικά τους δικαιώματα, και

Επισημαίνοντας ότι ο HIV και το AIDS έχουν μεγαλύτερες επιπτώσεις σε ευάλωτες και σε μεγαλύτερο κίνδυνο ομάδες, και

Επισημαίνοντας ότι ο HIV αφορά τόσο τους άντρες όσο και τις γυναίκες, παρόλο που οι γυναίκες και τα κορίτσια είναι πιο ευάλωτες στη μόλυνση με HIV και είναι δυσανάλογα επηρεασμένες από την πανδημία του HIV σε σύγκριση με τους άντρες, ως αποτέλεσμα της ανισότητας των φύλων, και ότι επομένως η ενδυνάμωση των γυναικών είναι παράγοντας-κλειδί στην παγκόσμια ανταπόκριση στον HIV και το AIDS, και

Υπενθυμίζοντας τη σημαντικότητα της εξασφάλισης των εργαζομένων μέσα από την πολυσήμαντη εργασιακή ασφάλεια και τα προγράμματα υγείας, και

Υπενθυμίζοντας την αξία του εγγράφου «Ένας κώδικας εφαρμογής της Δ.Ο.Ε. για το HIV/AIDS στον εργασιακό κόσμο», του 2001 και την ανάγκη για ενδυνάμωση της επιρροής του, δεδομένου ότι υπάρχουν περιορισμοί και κενά στην εφαρμογή του, και

Επισημαίνοντας την ανάγκη για προώθηση και εφαρμογή των διεθνών εργασιακών συμφωνιών και των υποδείξεων και από άλλους διεθνείς οργανισμούς που σχετίζονται με τον HIV και το AIDS και τον εργασιακό κόσμο, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αναγνωρίζουν το δικαίωμα στην καλύτερη δυνατή κατάσταση της υγείας και του αξιοπρεπούς βιοτικού επιπέδου, και

Υπενθυμίζοντας το συγκεκριμένο ρόλο των οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών να στηρίζουν τις εθνικές και διεθνείς προσπάθειες για την αντιμετώπιση του HIV και το AIDS, και

Επιβεβαιώνοντας την ανάγκη να συνεχιστούν και να αυξηθούν οι διεθνείς συνεργασίες, και συγκεκριμένα στα πλαίσια του προγράμματος για το AIDS των ενωμένων εθνών, ώστε να υποστηριχθεί και να εφαρμοσθεί αυτή η Υπόδειξη, και

Υπενθυμίζοντας την αξία της συνεργασίας σε εθνικό, τοπικό και διεθνές επίπεδο στην αντιμετώπιση του HIV και του AIDS, με οργανισμούς που συμπεριλαμβάνουν τον τομέα της υγείας, και ειδικότερα αυτών που αντιπροσωπεύουν άτομα που ζουν με HIV, και

Επιβεβαιώνοντας την ανάγκη να τεθεί ένα διεθνές κριτήριο ώστε να προσδιοριστούν οι ρόλοι και οι ευθύνες των κυβερνήσεων και των οργανώσεων σε όλα τα επίπεδα, και

Έχοντας αποφασίσει για την υιοθέτηση συγκεκριμένων προτάσεων που αφορούν τον HIV και το AIDS στον εργασιακό κόσμο, και

Έχοντας καθορίσει ότι αυτές οι προτάσεις πρέπει να πάρουν τη μορφή μιας Σύστασης

Υιοθετούμε, σήμερα, στις 17 Ιουνίου του 2010, την ακόλουθη σύσταση, που μπορεί να αναφερθεί ως η Σύσταση για τον HIV και το AIDS, 2010.

I. ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς αυτής της σύστασης

(α) “HIV” αναφέρεται στον ιό της ανθρώπινης ανοσο-ανεπάρκειας, έναν ιό που βλάπτει το ανθρώπινο ανοσοποιητικό σύστημα. Η μόλυνση μπορεί να αποφευχθεί με τα κατάλληλα μέσα.

(β) “AIDS” αναφέρεται στο σύνδρομο επίκτητης ανοσο-ανεπάρκειας, το οποίο είναι το αποτέλεσμα σε προχωρημένο στάδιο της μόλυνσης με HIV και χαρακτηρίζεται από ευκαιριακές λοιμώξεις ή καρκίνους που σχετίζονται με τον HIV ή και τα δύο.

(γ) “άτομα που ζουν με HIV” σημαίνει άτομα μολυσμένα με HIV

(δ) “στίγμα” είναι ο κοινωνικός στιγματισμός, που όταν συσχετιστεί με ένα άτομο, συνήθως προκαλεί περιθωριοποίηση, ή γίνεται εμπόδιο στην ολοκληρωμένη απόλαυση της κοινωνικής ζωής του ανθρώπου που είναι επηρεασμένος ή μολυσμένος με HIV.

(ε) “διάκριση” είναι κάθε διάκριση, απόκλιση ή προτίμηση που έχει ως αποτέλεσμα να εκμηδενίσει ή να βλάψει την ισότητα όσον αφορά στις ευκαιρίες ή στην αντιμετώπιση στην εργασία ή στην απασχόληση, όπως αναφέρονται στο συνέδριο «Διάκριση (Εργασία και απασχόληση)», 1958, και στη Σύσταση του 1958.

(στ) “επηρεασμένα άτομα” σημαίνει άτομα που οι ζωές τους έχουν αλλάξει λόγω HIV ή AIDS εξαιτίας του ευρύτερου αντίκτυπου της πανδημίας.

(ζ) “Λογικός συμβιβασμός” είναι κάθε τροποποίηση ή ρύθμιση σε μια δουλειά ή στον χώρο εργασίας που είναι λογικά εφικτή και βοηθά ένα άτομο που ζει με HIV ή AIDS να έχει πρόσβαση, να μπορεί να συμμετάσχει ή να προοδεύσει στην εργασία του.

(η) “ευπάθεια” είναι οι άνισες ευκαιρίες, ο κοινωνικός αποκλεισμός, η ανεργία ή η αμφίβολη εργασία, που είναι αποτέλεσμα κοινωνικών, πολιτιστικών, πολιτικών ή οικονομικών παραγόντων, που κάνουν ένα άτομο ευάλωτο προς μόλυνση με HIV ή ανάπτυξη AIDS.

(θ) “εργασιακός χώρος” αναφέρεται σε κάθε χώρο όπου οι εργαζόμενοι πραγματοποιούν την εργασία τους, και

(ι) “εργαζόμενος” αναφέρεται σε κάθε άτομο που εργάζεται κάτω υπό κάθε μορφής εργασιακό διακανονισμό.

II. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

2. Η σύσταση αυτή καλύπτει:

(α) Κάθε εργαζόμενο που εργάζεται υπό οποιονδήποτε διακανονισμό, και σε οποιονδήποτε εργασιακό χώρο, συμπεριλαμβανομένων :

- (i) ατόμων σε κάθε εργασία ή απασχόληση
- (ii) αυτών που είναι σε εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων αυτών που εκτελούν πρακτική άσκηση ή μαθητεία
- (iii) εθελοντές
- (iv) ατόμων που είναι σε αναζήτηση εργασίας ή αιτούντες εργασία, και
- (v) απολυμένους ή σε διαθεσιμότητα εργαζόμενους

(β) Όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας, ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, επίσημης και ανεπίσημης οικονομίας και

(γ) Ένοπλες δυνάμεις και ένστολους.

III. ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

3. Οι ακόλουθες γενικές αρχές θα πρέπει να εφαρμόζονται σε κάθε δράση που συμπεριλαμβάνεται στην εθνική αντιμετώπιση του HIV και του AIDS στον εργασιακό κόσμο:

(α) η ανταπόκριση στον HIV και το AIDS θα πρέπει να αναγνωρίζεται ως συνεισφορά στην εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θεμελιωδών ελευθεριών και της ισότητας των φύλων για όλους, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων, των οικογενειών τους και των εξαρτώμενων μελών τους

(β) ο HIV και το AIDS θα πρέπει να αναγνωρίζεται και να αντιμετωπίζεται σαν εργασιακό θέμα, το οποίο θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στα βασικά στοιχεία της εθνικής, τοπικής και διεθνούς ανταπόκρισης της πανδημίας με την πλήρη συμμετοχή των οργανώσεων των εργοδοτών και εργαζομένων

(γ) δεν θα πρέπει να υπάρχει διάκριση ή στιγματισμός των εργαζομένων και ειδικά αυτών που αναζητούν ή αιτούνται εργασία, σε σχέση με την πραγματική ή υποτιθέμενη οροθετικότητά τους ή το γεγονός ότι προέρχονται από τόπο ή μέρος του πληθυσμού που πιστεύεται ότι είναι σε μεγαλύτερο ρίσκο ή ότι είναι πιο ευάλωτο στην μόλυνση με HIV

(δ) η πρόληψη σχετικά με όλους τους τρόπους μετάδοσης του HIV θα πρέπει να αποτελεί βασική προτεραιότητα

(ε) οι εργαζόμενοι, οι οικογένειές τους και τα προστατευόμενα μέλη τους θα πρέπει να έχουν πρόσβαση και να επωφελούνται από την πρόληψη, τη θεραπεία, τη φροντίδα και την υποστήριξη σε σχέση με τον HIV και το AIDS και ο χώρος εργασίας θα πρέπει να διευκολύνει την πρόσβαση στις υπηρεσίες αυτές

(στ) Η συμμετοχή και η δέσμευση των εργαζομένων στον σχεδιασμό, την υλοποίηση και την αξιολόγηση των προγραμματισμών θα πρέπει να αναγνωρίζεται και να ενισχύεται

(ζ) οι εργαζόμενοι θα πρέπει να επωφελούνται από τον προγραμματισμό για την αποφυγή της μετάδοσης του HIV και άλλων σχετικών μεταδιδόμενων νοσημάτων, όπως η φυματίωση

(η) οι εργαζόμενοι, οι οικογένειές τους και τα προστατευόμενα μέλη τους θα πρέπει να έχουν την προστασία των προσωπικών τους δεδομένων, καθώς και διακριτικότητα όσο αφορά τον HIV και το AIDS και ειδικά το εάν είναι ή όχι οροθετικοί

(θ) δεν θα πρέπει να επιβάλλεται σε κανέναν εργαζόμενο να κάνει εξέταση για HIV ή να αποκαλύψει εάν είναι ή όχι οροθετικός

(ι) τα μέτρα για την αντιμετώπιση του HIV και του AIDS στον εργασιακό χώρο θα πρέπει να αποτελούν μέρος του εθνικού προγραμματισμού και των εθνικών πολιτικών για την εργασία, την εκπαίδευση, την κοινωνική προστασία και την υγεία, και

(κ) την προστασία των εργαζομένων σε επαγγέλματα που έχουν ιδιαίτερο ρίσκο για μετάδοση του HIV.

IV.Εθνικές πολιτικές και προγραμματισμός

4. Τα μέλη θα πρέπει :

(α) να υιοθετήσουν εθνικές πολιτικές και προγραμματισμούς για τον HIV και το AIDS στον εργασιακό χώρο και στην εργασιακή ασφάλεια και υγεία, όπου δεν υπάρχουν ήδη, και

(β) να συμπεριλάβουν τις πολιτικές και τους προγραμματισμούς τους για τον HIV και το AIDS στον εργασιακό χώρο στα σχέδια ανάπτυξης και τις στρατηγικές πάταξης της φτώχειας, συμπεριλαμβανόμενης της δίκαιης εργασίας και των πολιτικών ανάπτυξης εισοδήματος, όπως αρμόζει

5. Κατά την ανάπτυξη των εθνικών πολιτικών και προγραμματισμών, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον κώδικα εφαρμογής για τον HIV και το AIDS του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας του 2001 και κάθε ακόλουθη διόρθωσή του, καθώς και άλλα όργανα του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας καθώς και άλλες διεθνείς κατευθυντήριες οδηγίες που αφορούν αυτό το θέμα.

6. Οι εθνικές πολιτικές και προγραμματισμοί θα πρέπει να αναπτύσσονται από τις αρμόδιες αρχές, σε συνεργασία με τις πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών, καθώς και οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν άτομα

που ζουν με HIV λαμβάνοντας υπόψη τις θέσεις σχετικών τομέων, ιδιαίτερα τον τομέα της υγείας.

7. Κατά την ανάπτυξη εθνικών πολιτικών και προγραμματισμών οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το ρόλο του εργασιακού χώρου στην πρόληψη, τη θεραπεία, την φροντίδα και την υποστήριξη, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης της εθελοντικής συμβουλευτικής και εξέτασης, σε συνεργασία με την τοπική κοινωνία.

8. Τα μέλη θα πρέπει να εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία για να διαδίδουν πληροφορίες σχετικά με τις πολιτικές και τους προγραμματισμούς τους σχετικά με τον HIV και το AIDS στον εργασιακό χώρο, μέσα από οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων, άλλους οργανισμούς που σχετίζονται με HIV/AIDS και μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Διακρίσεις και προώθηση της ισότητας στις ευκαιρίες και την θεραπεία

9. Οι κυβερνήσεις σε συνεργασία με τις πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών θα πρέπει να φροντίζουν να παρέχουν προστασία ανάλογη με αυτή που αναφέρθηκε στην συμφωνία «Διακρίσεις (Εργασία και Απασχόληση)» 1958, ώστε να προλαμβάνουν τις διακρίσεις που σχετίζονται με την πραγματική ή την υποτιθέμενη οροθετικότητα.

10. Η πραγματική ή υποτιθέμενη οροθετικότητα κάποιου δεν θα πρέπει να γίνεται αντικείμενο διακρίσεων και να εμποδίζει την πρόσληψη ή τη συνέχιση σε μια εργασία, ή να βλάπτει τις ίσες ευκαιρίες, σύμφωνα με την συμφωνία «Διακρίσεις (Εργασία και Απασχόληση), 1958.

11. Η πραγματική ή υποτιθέμενη οροθετικότητα κάποιου, δεν θα πρέπει να αποτελεί λόγο απόλυσης. Η αποχή από την εργασία λόγω ασθένειας ή θεραπείας λόγω HIV ή AIDS θα πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο με κάθε άλλη ασθένεια, λαμβάνοντας υπόψη τη συμφωνία “Τερματισμός της εργασίας», 1982.

12. Όταν τα υπαρκτά μέτρα κατά των διακρίσεων στον εργασιακό χώρο σε σχέση με τον HIV και το AIDS δεν επαρκούν για την καταπολέμηση των διακρίσεων, τα μέλη θα πρέπει να προσαρμόζουν τα μέτρα αυτά ή να εφαρμόζουν καινούρια και να φροντίζουν για την αποτελεσματικότητά τους.

13. Τα άτομα με ασθένειες σχετικές με τον HIV δεν θα πρέπει να αποκλείονται από την πιθανότητα συνέχισης της εργασίας τους, με λογικούς συμβιβασμούς εάν είναι απαραίτητο, για όσο διάστημα τους επιτρέπει η κατάσταση της υγείας τους. Θα πρέπει να ενθαρρύνονται μέτρα που αφορούν την επιστροφή των ατόμων αυτών στην εργασία τους, η οποία θα προσαρμόζεται ανάλογα με την ικανότητά τους, ή να εκπαιδεύονται ώστε να αναλάβουν πιο κατάλληλη εργασία λαμβάνοντας υπόψη τα αρμόδια όργανα του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας και των Ηνωμένων Εθνών.

14. Θα πρέπει να λαμβάνονται μέτρα στον εργασιακό χώρο ή μέσα από αυτόν ώστε να προλαμβάνεται η μετάδοση HIV και να ελαττώνονται οι επιπτώσεις από αυτόν, μέσα από:

- (α) τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών
- (β) τη διασφάλιση της ισότητας των φύλων και την ενδυνάμωση των γυναικών
- (γ) τη διασφάλιση μέτρων για την πρόληψη και απαγόρευση της βίας και της κακοποίησης στον εργασιακό χώρο
- (δ) την προώθηση της ενεργού δράσης των ανδρών και των γυναικών στην αντιμετώπιση του HIV και του AIDS
- (ε) την προώθηση της ενασχόλησης και ενδυνάμωσης όλων των εργαζομένων άσχετα με το σεξουαλικό τους προσανατολισμό και άσχετα με το αν ανήκουν ή όχι σε κάποια ευπαθή ομάδα, και
- (στ) τη διασφάλιση της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένου και του ιατρικού απορρήτου.

ΠΡΟΛΗΨΗ

15. Οι στρατηγικές πρόληψης θα πρέπει να προσαρμόζονται ανάλογα με τις εθνικές συνθήκες και το είδος της εργασίας, και θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις φυλετικές, πολιτιστικές, κοινωνικές και οικονομικές παραμέτρους.

16. Οι στρατηγικές πρόληψης θα πρέπει να διασφαλίζουν :

- (α) την ακριβή, επίκαιρη, σχετική και έγκαιρη ενημέρωση, η οποία θα πρέπει να είναι διαθέσιμη και πρόσβαση σε όλους, σε κοινωνικά ευαίσθητη μορφή και κατανοητή γλώσσα, μέσα από διάφορα διαθέσιμα επικοινωνιακά μέσα
- (β) τα ευρύτερα μορφωτικά προγράμματα, που θα βοηθούν άντρες και γυναίκες να κατανοήσουν και να μειώσουν το ρίσκο κάθε μορφής μετάδοσης του HIV, όπως είναι η μετάδοση από μητέρα σε παιδί, και να κατανοήσουν την ανάγκη να αλλάξουν τις επικίνδυνες συμπεριφορές που σχετίζονται με την μετάδοση
- (γ) την αποτελεσματική εργασιακή ασφάλεια και ασφάλεια υγείας
- (δ) μέτρα ώστε να ενθαρρύνονται οι εργαζόμενοι να εξετάζονται για HIV μέσα από εθελοντική συμβουλευτική και εξέταση
- (ε) την πρόσβαση σε όλα τα μέτρα πρόληψης, συμπεριλαμβανομένων των προφυλακτικών για άντρες και γυναίκες, αλλά χωρίς να περιορίζεται σε αυτά και όπου κρίνεται απαραίτητο την πληροφόρηση σχετικά με την σωστή χρήση και τη διαθεσιμότητα για τη μετά την έκθεση στον ιό προφύλαξη
- (στ) τα αποτελεσματικά μέτρα ώστε να μειωθούν οι υψηλού κινδύνου συμπεριφορές, συμπεριλαμβανομένων των ομάδων υψηλού κινδύνου, με την προοπτική της μείωσης των επιπτώσεων της μόλυνσης με HIV, και
- (ζ) τις στρατηγικές για την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ), του προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το HIV/AIDS (UNAIDS), του γραφείου των Ηνωμένων Εθνών για τα ναρκωτικά και το έγκλημα (UNODC) και άλλων σχετικών κατευθυντήριων οδηγιών.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

17. Τα μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι εθνικές πολιτικές και προγραμματισμοί που αφορούν σχετικές με την υγεία παρεμβάσεις θα πρέπει να καθορίζονται σε συνεργασία με τους εργοδότες, τους εργαζόμενους και τους αντιπροσώπους τους καθώς και να συνδέονται με τις υπηρεσίες δημόσιας υγείας. Θα πρέπει να γίνονται όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικές και ποικίλες παρεμβάσεις ώστε να προλαμβάνεται η μετάδοση HIV και το AIDS και οι επιπτώσεις αυτών.

18. Τα μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι εργαζόμενοι που ζουν με HIV και τα προστατευόμενα μέλη τους, έχουν πλήρη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, είτε αυτές παρέχονται από τη δημόσια υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, την ιδιωτική ασφάλιση ή άλλα μέσα. Τα μέλη θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν την εκπαίδευση και ενημέρωση των εργαζομένων ώστε να διευκολύνεται η πρόσβασή τους στις υπηρεσίες υγείας.

19. Όλα τα άτομα τα οποία καλύπτει αυτή η Σύσταση, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων που ζουν με HIV, των οικογενειών και των προστατευομένων μελών τους, θα πρέπει να δικαιούνται υπηρεσίες υγείας. Οι υπηρεσίες αυτές θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν δωρεάν ή σε λογικές τιμές:

- (α) εθελοντική συμβουλευτική και εξετάσεις
- (β) αντιρετροϊκή θεραπεία και υποστηρικτική εκπαίδευση, ενημέρωση και συμπαράσταση
- (γ) κατάλληλη διατροφή σύμφωνα με τη θεραπεία
- (δ) θεραπεία των ευκαιριακών λοιμώξεων, σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών και κάθε είδους ασθένειες που σχετίζονται με τον HIV καθώς και της φυματίωσης, και
- (ε) προγράμματα πρόληψης και υποστήριξης για άτομα που ζουν με HIV καθώς και ψυχολογική υποστήριξη.

20. Δεν θα πρέπει να γίνεται καμία διάκριση κατά των εργαζομένων ή των προστατευομένων μελών τους η οποία να βασίζεται στην πραγματική ή υποτιθέμενη οροθετικότητά τους, που να τους στερεί την πρόσβαση στην κοινωνική ασφάλιση ή την ασφάλιση από την εργασία, ή τις παροχές που προσφέρουν, όπως οι υπηρεσίες υγείας και αυτές για άτομα με αναπηρία ή την ασφάλεια ζωής.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

21. Τα προγράμματα φροντίδας και υποστήριξης θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν λογική στέγαση στον εργασιακό χώρο για τα άτομα που ζουν με HIV ή που πάσχουν από ασθένεια που σχετίζεται με HIV ανάλογα με τις εθνικές συνθήκες. Ο εργασιακός χώρος θα πρέπει να είναι έτσι οργανωμένος ώστε να είναι δεκτικός προς την επεισοδιακή φύση του HIV και του AIDS καθώς και τις πιθανές παρενέργειες από τη θεραπεία.

22. Τα μέλη θα πρέπει να προωθούν τη διατήρηση στην εργασία και την πρόσληψη ατόμων που ζουν με HIV. Τα μέλη θα πρέπει να σκεφτούν να παρατείνουν την υποστήριξη σε περιόδους εργασίας και ανεργίας και επίσης όταν είναι απαραίτητο να

δημιουργούν ευκαιρίες αύξησης εισοδήματος για άτομα που ζουν με HIV ή άτομα που είναι επηρεασμένα από τον HIV ή το AIDS.

23. Όταν συνδέονται άμεσα η εργασία με το ρίσκο μετάδοσης, το AIDS και η μόλυνση με HIV θα πρέπει να αναγνωρίζονται ως ασθένεια λόγω της εργασίας ή ατύχημα, σε συμφωνία με τα εθνικά πρωτόκολλα και ορισμούς και με αναφορά στη Σύσταση «Λίστα ασθενειών λόγω εργασίας» 2002, καθώς και σε άλλα σχετικά όργανα του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας.

Εξέταση, μυστικότητα και εμπιστευτικότητα

24. Η εξέταση θα πρέπει να είναι αυστηρά εθελοντική και χωρίς κανέναν εξαναγκασμό, και τα προγράμματα εξετάσεων θα πρέπει να σέβονται τις διεθνείς κατευθυντήριες οδηγίες σχετικά με την εμπιστευτικότητα, τη συμβουλευτική και τη συνέπεια.

25. Δεν θα πρέπει να απαιτείται από τους εργαζόμενους η εξέταση για HIV ή να χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι εντοπισμού του HIV, συμπεριλαμβανομένων και των μεταναστών εργαζομένων, και αυτών που αναζητούν ή αιτούνται εργασία.

26. Τα αποτελέσματα της εξέτασης για HIV θα πρέπει να είναι εμπιστευτικά και να μην βάζουν σε κίνδυνο την πρόσβαση σε δουλειές, το διάστημα για το οποίο θα μισθωθεί ο εργαζόμενος, την ασφάλεια στην εργασία ή τις ευκαιρίες για προαγωγή.

27. Οι εργαζόμενοι, συμπεριλαμβανομένων των μεταναστών, και αυτών που αναζητούν ή αιτούνται εργασία δεν θα πρέπει να υποχρεώνονται από τη χώρα καταγωγής, διαμονής ή τη χώρα για την οποία προορίζονται να αποκαλύπτουν πληροφορίες που αφορούν τον HIV για τον εαυτό τους ή για άλλους. Η πρόσβαση σε τέτοιου είδους πληροφορίες θα πρέπει να διαφυλάσσεται από κανόνες σχετικά με την εμπιστευτικότητα, σύμφωνα με το Κώδικα του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας για την προστασία των προσωπικών δεδομένων των εργαζομένων, 1997 και με άλλα σχετικά διεθνή κριτήρια για την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

28. Οι μετανάστες εργαζόμενοι, ή εκείνοι που θέλουν να μεταναστεύσουν για λόγους εργασίας, δεν θα πρέπει να αποκλείονται από τη μετανάστευση από τις χώρες καταγωγής τους ή από τις χώρες για τις οποίες προορίζονται, λόγω της πραγματικής ή υποτιθέμενης οροθετικότητάς τους.

29. Τα μέλη θα πρέπει να φροντίζουν να υπάρχουν εύκολα προσβάσιμες διαδικασίες που θα διασφαλίζουν την αποζημίωση των εργαζομένων σε περίπτωση που παραβιάζονται τα δικαιώματά του, όπως ορίζονται παραπάνω.

Εργασιακή ασφάλεια και υγεία

30. Το εργασιακό περιβάλλον θα πρέπει να είναι ασφαλές και υγιεινό, ώστε να προλαμβάνεται η μετάδοση HIV στον χώρο εργασίας, λαμβάνοντας υπόψη την «Συμφωνία για την Εργασιακή Ασφάλεια και Υγεία» και την Υπόδειξη του 1981, το

«Προωθητικό Πλαίσιο για την Εργασιακή Ασφάλεια», και την Υπόδειξη του 2006, καθώς και άλλα σχετικά διεθνή όργανα, όπως το ενωμένο Διεθνές Γραφείο Εργασίας και οι κατευθυντήριες οδηγίες του ΠΟΕ.

31. Τα μέτρα ασφάλειας και πρόληψης ώστε να αποφευχθεί η έκθεση των εργαζομένων στον HIV στον χώρο εργασίας, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν παγκόσμια προνοητικότητα, την αποφυγή ατυχημάτων και κινδύνων όπως οργανωτικά μέτρα, τον μηχανικό έλεγχο και τον έλεγχο του τρόπου εργασίας, τον κατάλληλο εξοπλισμό προσωπικής προστασίας, μέτρα ελέγχου του εργασιακού περιβάλλοντος, την προφύλαξη μετά την έκθεση και άλλα μέτρα ασφάλειας που να προλαμβάνουν την μετάδοση HIV και της φυματίωσης, ειδικά σε επαγγέλματα με μεγάλο ρίσκο, συμπεριλαμβανομένων των επαγγέλμάτων υγείας.

32. Όταν υπάρχει η πιθανότητα έκθεσης στον HIV στο χώρο εργασίας, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να ενημερώνονται και να εκπαιδεύονται σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης και τα μέτρα για να αποφευχθεί η έκθεση και η μετάδοση. Τα μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα ώστε να διασφαλίζουν ότι παρέχεται ασφάλεια, πρόληψη και υγεία σύμφωνα με τα σχετικά κριτήρια.

33. Στην ενημέρωση θα πρέπει να δίνεται έμφαση στο ότι ο HIV δεν μεταδίδεται με την κοινωνική φυσική επαφή και η παρουσία ενός ατόμου με HIV δεν πρέπει να θεωρείται απειλή.

34. Οι εργασιακές υπηρεσίες υγείας και οι μηχανισμοί του χώρου εργασίας που σχετίζονται με την εργασιακή ασφάλεια θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τον HIV και το AIDS, λαμβάνοντας υπόψη τη «Συμφωνία για τις εργασιακές υπηρεσίες υγείας» και την υπόδειξη 1985, τις «Από κοινού κατευθυντήριες οδηγίες των ΔΟΕ/ΠΟΥ» 2005, και κάθε ακόλουθη αναθεώρηση, καθώς και άλλων σχετικών διεθνών οργάνων.

Παιδιά και νέοι

35. Τα μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα για την καταπολέμηση της παιδικής εργασίας και εμπορίας, που σε πολλές περιπτώσεις είναι αποτέλεσμα του θανάτου ή της ασθένειας μελών της οικογένειας ή των κηδεμόνων τους λόγω AIDS και για την μείωση της ευπάθειάς των παιδιών στον HIV, λαμβάνοντας υπόψη τη «Διακήρυξη του ΔΟΕ για τις βασικές αρχές και δικαιώματα στην εργασία» 1998, τη «Συμφωνία για την κατώτερη ηλικία» και τη Σύσταση 1973, και την «Συμφωνία για τις χειρότερες μορφές παιδικής εργασίας» και την Σύσταση 1999. Θα πρέπει να λαμβάνονται ειδικά μέτρα για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική κακοποίηση και τη σεξουαλική εκμετάλλευση.

36. Τα μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα που να προστατεύουν τους νέους εργαζόμενους από τη μετάδοση HIV και να συμπεριλαμβάνουν στις εθνικές στρατηγικές και προγράμματα τις ειδικές ανάγκες των παιδιών και νέων σε σχέση με το HIV/AIDS. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν την αντικειμενική εκπαίδευση στη σεξουαλική υγεία και την αναπαραγωγή και συγκεκριμένα τη διασπορά πληροφοριών σχετικά με τον HIV και το AIDS μέσα από διαλέξεις, προγράμματα και υπηρεσίες απασχόλησης των νέων.

Υ.Υλοποίηση

37. Οι εθνικές πολιτικές και προγράμματα σχετικά με το HIV/AIDS στον εργασιακό χώρο θα πρέπει:

(α) να εφαρμόζονται σε συνεργασία με τις πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών καθώς και τη συμβολή άλλων οργανισμών, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων και ιδιωτικών φορέων υγείας, μέσα από ένα ή των συνδυασμό των παρακάτω μέσων :

- (i) Εθνικών νόμων ή κανονισμών
- (ii) Συλλογικών συμβάσεων εργασίας
- (iii) Εθνικών και εργασιακών πολιτικών και προγραμμάτων δράσης, και
- (iv) Στρατηγικών ανά τομέα με ιδιαίτερη έμφαση σε τομείς που συμπεριλαμβάνουν άτομα που σύμφωνα με αυτή την υπόδειξη είναι σε μεγαλύτερο ρίσκο

(β) Να συμπεριλαμβάνουν τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για εργασιακά ζητήματα και τις εργασιακές διοικητικές αρχές στο σχεδιασμό και την υλοποίηση των πολιτικών και προγραμμάτων και θα πρέπει να τους παρέχεται εκπαίδευση σε σχέση με αυτά τα θέματα.

(γ) Να συμπεριλαμβάνονται στους νόμους μέτρα και κανονισμοί που να αποτρέπουν την καταπάτηση των προσωπικών δεδομένων και άλλων μέτρων προστασίας που αναφέρονται σε αυτή την Σύσταση.

(δ) Να διασφαλίζεται η συνεργασία και ο συντονισμός ανάμεσα στις σχετικές δημόσιες αρχές και τις δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων ασφάλισης και παροχών, ή άλλων ειδών προγραμμάτων.

(ε) Να προωθούνται και να υποστηρίζονται όλα τα εγχειρήματα για υλοποίηση των εθνικών πολιτικών και προγραμμάτων μέσα από τα δίκτυα διανομής και εφοδιασμού, με τη συμμετοχή οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών ώστε να διασφαλίζεται ότι τα εγχειρήματα που αφορούν στις ζώνες διεκπεραίωσης εξαγωγών συμμορφώνονται.

(στ) Να προωθείται ο κοινωνικός διάλογος, συμπεριλαμβανομένων των συσκέψεων και διαπραγματεύσεων, σύμφωνα με την «Τριμερή συμφωνία (διεθνή εργασιακά πρότυπα) 1976, και άλλες μορφές συνεργασίας μεταξύ δημόσιων αρχών, εργοδοτών του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα και των αντιπροσώπων τους λαμβάνοντας υπόψη τις θέσεις των επαγγελματιών υγείας, των ειδικών στον HIV και το AIDS, οργανώσεων που εκπροσωπούν ανθρώπους που ζουν με HIV, διεθνών οργανισμών, σχετικών αστικών κοινωνικών οργανώσεων και κρατικών συντονιστικών μηχανισμών.

(ζ) Να διατυπώνονται, να υλοποιούνται, να επιθεωρούνται και να ενημερώνονται τακτικά λαμβάνοντας υπόψη τις τελευταίες επιστημονικές και κοινωνικές εξελίξεις και την ανάγκη να διαδίδονται οι κοινωνικές και φυλετικές ανησυχίες.

(η) Να συντονίζονται, μεταξύ άλλων και με πολιτικές και προγράμματα εργασιακά, υγείας και κοινωνικής ασφάλισης, και

(θ) Να διασφαλίζεται ότι τα μέλη μεριμνούν κατάλληλα για τα μέσα υλοποίησης, με τον πρέποντα σεβασμό στις εθνικές συνθήκες, και στην ικανότητα των εργαζομένων και των εργοδοτών.

Κοινωνικός διάλογος

38. Η υλοποίηση των πολιτικών και προγραμμάτων για το HIV/AIDS πρέπει να βασίζεται στην συνεργασία και την εμπιστοσύνη μεταξύ των εργοδοτών, των εργαζομένων, των αντιπροσώπων τους και των κυβερνήσεων, με την ενεργή συμμετοχή των ατόμων που ζουν με HIV στον εργασιακό τους χώρο.

39. Οι οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών θα πρέπει να προωθούν την ενημερότητα για τον HIV και το AIDS συμπεριλαμβάνοντας την πρόληψη, την μη-διάκριση μέσα από την εκπαίδευση και την ενημέρωση των μελών τους και θα πρέπει να αντιμετωπίζουν με ευαισθησία τα φυλετικά και κοινωνικά θέματα.

Παιδεία, εκπαίδευση, πληροφόρηση και συμβουλευτική

40. Η εκπαίδευση, οι οδηγίες ασφάλειας και κάθε απαραίτητη καθοδήγηση στον εργασιακό χώρο σε σχέση με το HIV/AIDS πρέπει να παρέχονται σε ξεκάθαρη και προσβάσιμη μορφή για όλους τους εργαζομένους και συγκεκριμένα για τους εργαζόμενους μετανάστες, τους καινούριους ή άπειρους εργαζόμενους, τους νέους και αυτούς που είναι σε εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων αυτών που εκτελούν πρακτική άσκηση.

Η εκπαίδευση, οι οδηγίες και η συμβουλευτική θα πρέπει να εκτελούνται με ευαισθησία απέναντι στις κοινωνικές και φυλετικές διαφορές και να προσαρμόζονται σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά του έμψυχου δυναμικού, λαμβάνοντας υπόψη τον παράγοντα του ρίσκου για το έμψυχο δυναμικό.

41. Πρέπει να είναι διαθέσιμες στους εργοδότες, στους εργαζόμενους, στους εθελοντές και στους αντιπροσώπους τους επιστημονικές, κοινωνικές και οικονομικές πληροφορίες και όπου κρίνεται απαραίτητο, εκπαίδευση σχετικά με το HIV/AIDS έτσι ώστε να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα στον εργασιακό χώρο.

42. Οι εργαζόμενοι, συμπεριλαμβανομένων των εθελοντών, των εκπαιδευόμενων και όσων εκτελούν πρακτική άσκηση, πρέπει να λαμβάνουν πληροφόρηση και εκπαίδευση σχετικά με τις πρακτικές προστασίας από την HIV μόλυνση στον εργασιακό χώρο, τα εργατικά ατυχήματα και τις πρώτες βοήθειες. Στους εργαζόμενους που η εργασία τους έχει πιθανότητα να τους φέρει σε επαφή με ανθρώπινο αίμα, παράγωγα αίματος και άλλα σωματικά υγρά θα πρέπει να παρέχεται επιπρόσθετη εκπαίδευση σχετικά με την έκθεση και την προστασία, τις διαδικασίες καταγραφής της έκθεσης και την προφύλαξη μετά την έκθεση.

43. Οι εργαζόμενοι και οι εκπρόσωποί τους πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ενημερώνονται και να τους συμβουλευονται σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται για την υλοποίηση των πολιτικών και των προγραμμάτων σχετικά με τον HIV και το AIDS. Οι εκπρόσωποι των εργαζομένων και των εργοδοτών θα πρέπει να

συμμετέχουν στις επιθεωρήσεις του εργασιακού χώρου, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές.

Δημόσιες Υπηρεσίες

44. Ο ρόλος των κρατικών εργασιακών υπηρεσιών συμπεριλαμβανομένης της επιθεώρησης εργασίας και των σχετικών με τα εργασιακά δικαστικών αρχών θα πρέπει να επιθεωρείται και, εάν κρίνεται αναγκαίο, να ενισχύεται.

45. Τα συστήματα δημόσιας υγείας θα πρέπει να ενδυναμώνονται και τα ακολουθούν τις «Από κοινού κατευθυντήριες γραμμές των ΔΟΕ/ΠΟΥ σχετικά με τις υπηρεσίες υγείας και το HIV/AIDS» 2005, και κάθε επόμενη διόρθωση, ώστε να διασφαλιστεί η καλύτερη πρόσβαση στην πρόληψη, τη θεραπεία, τη φροντίδα και την υποστήριξη και να μειωθεί η επιπλέον καταπόνηση των δημόσιων υπηρεσιών και συγκεκριμένα των επαγγελματιών υγείας που προκαλείται από το HIV/AIDS.

Διεθνής συνεργασία

46. Τα μέλη θα πρέπει να συντονίζονται μέσα από αμφίπλευρες ή πολύπλευρες συνεργασίες, μέσα από τη συμμετοχή τους σε ένα πολύπλευρο σύστημα ή άλλα αποτελεσματικά μέσα, ώστε να είναι αποτελεσματική η Σύσταση.

47. Θα πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για την πρόσβαση των μεταναστών στην HIV πρόληψη, τη θεραπεία, τη φροντίδα και την υποστήριξη από τις χώρες καταγωγής τους, τις χώρες από τις οποίες διέρχονται και τις χώρες για τις οποίες προορίζονται, και θα πρέπει να γίνονται συμφωνίες ανάμεσα στις χώρες αυτές όταν είναι απαραίτητο.

48. Θα πρέπει να ενθαρρύνονται οι διεθνείς συνεργασίες ανάμεσα στα μέλη, στις δομές τους για το HIV/AIDS και στις σχετικές διεθνείς οργανώσεις και θα πρέπει σε αυτές να συμπεριλαμβάνεται η συστηματική ανταλλαγή πληροφοριών σε σχέση με όλα τα μέτρα που παίρνονται για την αντιμετώπιση της πανδημίας του HIV.

49. Τα μέλη και οι διάφορες οργανώσεις θα πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στον συντονισμό τους και στα διάφορα μέσα που χρησιμοποιούν για την εξυπηρέτηση των αναγκών όλων των χωρών, ιδιαίτερα των χωρών με μεγάλη διάδοση, στα προγράμματα πρόληψης, θεραπείας, φροντίδας και υποστήριξης σε σχέση με τον HIV.

VI. Συνέχεια

51. Τα μέλη θα πρέπει καθιερώσουν έναν κατάλληλο μηχανισμό ή να χρησιμοποιήσουν κάποιον που ήδη υπάρχει, ώστε να παρακολουθούν τις εξελίξεις στις εθνικές πολιτικές σε σχέση με τον HIV και το AIDS στον εργασιακό χώρο και να διατυπώνουν συμβουλές σχετικά με την υιοθέτηση και την υλοποίησή τους.

52. Οι πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών θα πρέπει να αντιπροσωπεύονται ισάξια στο μηχανισμό για την παρακολούθηση των εξελίξεων σε σχέση με τις εθνικές πολιτικές. Επιπλέον οι οργανώσεις αυτές θα πρέπει να

συμβουλευόνται το μηχανισμό όσο συχνά χρειάζεται λαμβάνοντας υπόψη τις οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν άτομα που ζουν με HIV, τις αναφορές των ειδικών, και τεχνικές μελέτες.

53. Τα μέλη θα πρέπει, όσο είναι δυνατόν, να συλλέγουν λεπτομερείς πληροφορίες και στατιστικά δεδομένα και να αναλαμβάνουν την ανάπτυξη σχετικών με το HIV/AIDS και τον εργασιακό χώρο ερευνών σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψη τα ποσοστά ανδρών και γυναικών και άλλων σχετικών παραμέτρων.

54. Εκτός από την αναφορά σύμφωνα με το άρθρο 19 του καταστατικού του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας θα πρέπει να γίνεται τακτικά απολογισμός στις εθνικές αναφορές της UNAIDS και σε άλλα διεθνή όργανα.

Η μετάφραση στα Ελληνικά έγινε
από τη "Θετική Φωνή"

ISBN 978-92-2-123819-5

9 789221 238195